

¹عَنْ مُوَابَ، هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، وَبَلُّ لِبْنُو لَأْنَهَا قَدْ خَرِبَتْ. خَرِبَتْ وَأَخَذَتْ قَرْبَتَائِمُ. خَرِبَتْ مِسْجَابُ وَإِرْتَعَبَتْ. ²لَيْسَ مَوْجُوداً بَعْدُ فَحُرُّ مُوَابَ. فِي حَسْبُونٍ فَكَّرُوا عَلَيْهَا سَرّاً. هَلُمَّ فَفَرِّصْهَا مِنْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةً. وَأَنْتِ أَيْضاً يَا مَدْيِينُ تُصَمِّينَ وَيَذْهَبُ وَرَاءَكَ السَّيْفُ. ³صَوْتُ صِيَاخٍ مِنْ حُورُونََايِمَ. هَلَاكٌ وَسَحْقٌ عَظِيمٌ. ⁴قَدْ حُطِمَتْ مُوَابُ وَأَسْمَعَ صِعَاظُهَا صُرَاخاً. ⁵لَأَنَّهُ فِي عَقَبَةِ لُوجِيَّتٍ يَصْعَدُ بُكَاءٌ عَلَى بُكَاءٍ، لَأَنَّهُ فِي مُنْحَدِرِ حُورُونََايِمَ سَمِعَ الْأَعْدَاءُ صُرَاخَ الْاِكْتِسَارِ. ⁶اهْرَبُوا تَجَّوُّوا أَنْفُسَكُمْ وَكُونُوا كَعَزْعَرٍ فِي الْبَرِّيَّةِ. ⁷فَمِنْ أَجْلِ اِكْتَالِكَ عَلَى أَعْمَالِكَ وَعَلَى خَزَائِنِكَ سَتُوحَذِينَ أَنْتِ أَيْضاً، وَيَخْرُجُ كَمَوْسٍ إِلَى السَّيْبِيِّ، كَهَيْئَتِهِ وَرُؤُوسَاؤُهُ مَعاً. ⁸وَيَأْتِي الْمُهْلِكُ إِلَى كُلِّ مَدِينَةٍ فَلَا تُقْلِبُ مَدِينَتَهُ، فَيَبِيدُ الْوُطَاءَ وَيَهْلِكُ السَّهْلُ كَمَا قَالَ الرَّبُّ. ⁹أَعْطُوا مُوَابَ جَنَاحاً لِأَنَّهُا تَخْرُجُ طَائِرَةً وَتَصِيرُ مَدُّهَا حَرِبَةً يَلَا سَاكِينَ فِيهَا. ¹⁰مَلْعُونٌ مَنْ يَعْمَلُ عَمَلَ الرَّبِّ بِرِجَائٍ، وَمَلْعُونٌ مَنْ يَمْنَعُ سَبْقَهُ عَنِ الدَّمِ. ¹¹مُسْتَرِيخُ مُوَابُ مِنْذُ صَبَاةٍ وَهُوَ مُسْتَفِرٌّ عَلَى دُرِّيَّتِهِ، وَلَمْ يُفْرَعْ مِنْ إِتَاءٍ إِلَى إِتَاءٍ، وَلَمْ يَذْهَبْ إِلَى السَّيْبِيِّ. لِذَلِكَ بَقِيَ طَعْمُهُ فِيهِ وَرَازِحَتُهُ لَمْ تَتَغَيَّرْ. ¹²بِذَلِكَ هَا أَيُّامٌ تَأْتِي يَقُولُ الرَّبُّ وَأُرْسِلُ إِلَيْهِ مُضْغِينَ فَيُضْعَوْنَهُ وَيُقَرِّعُونَ آيَتَهُ وَيَكْسِرُونَ أَوْعِيَّتَهُمْ. ¹³فَيَحْجَلُ مُوَابُ مِنْ كَمَوْسٍ كَمَا حَجَلَ بَيْتُ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ. ¹⁴كَيْفَ تَقُولُونَ تَحْنُ جَبَايِرُهُ وَرَجَالُ قُوَّةٍ لِحَرْبٍ. أَهْلِكْتُ مُوَابَ وَصَعِدَتْ مَدُّنُهَا، وَخِيَارُ مُسْحِبِهَا. تَرَلُّوا لِلْقَتْلِ يَقُولُ الْمَلِكُ رَبُّ الْجُودِ اسْمُهُ. ¹⁶قَرِيبٌ مَجِيءٌ هَلَاكٍ مُوَابَ وَيَلِيَّتُهَا مُسْرِعَةٌ جِدّاً. ¹⁷أَنْدُبُهَا يَا جَمِيعَ الذِّبَنِ حَوَالَيْهَا، وَكُلَّ الْعَارِفِينَ اسْمَهَا فُؤُلُوا، كَيْفَ ائْتَسَرَ قَصِيْبُ الْعِزِّ، عَصَا الْجَلَالِ. ¹⁸إِنْزِلِي مِنَ الْمَجْدِ اجْلِسِي فِي الظَّمَاءِ أَبْنَتُهَا السَّاكِنَةُ بَيْتِ دَيْبُونَ، لِأَنَّ مُهْلِكَ مُوَابَ قَدْ صَعِدَ إِلَيْكَ وَأَهْلَكَ حُصُونِكَ. ¹⁹فِي فِي عَلَى الطَّرِيقِ وَتَطْلَعِي يَا سَاكِنَةُ عُرُوعَيْرَ. اسْأَلِي الْهَارِبَ وَالتَّاجِيَةَ. قُولِي، مَاذَا حَدَّثَتْ. ²⁰قَدْ خَرِبَتْ مُوَابُ لِأَنَّهُ قَدْ نُقِصَ. وَوَلُّوا وَاصْرُجُوا. أَحْبِرُوا فِي أَرْبُونَ أَنَّ مُوَابَ قَدْ أَهْلِكَ. ²¹وَقَدْ جَاءَ الْقَصَاءُ عَلَى أَرْضِ السَّهْلِ، عَلَى حُولُونَ وَعَلَى يَهْصَةَ وَعَلَى مَبْقَعَةَ ²²وَعَلَى دَيْبُونَ وَعَلَى بَبُو وَعَلَى بَيْتِ دَبْلَتَائِمَ ²³وَعَلَى قَرْبَتَائِمَ وَعَلَى بَيْتِ جَامُولَ وَعَلَى بَيْتِ مَعُونَ ²⁴وَعَلَى قَرْبُوتَ وَعَلَى بُصْرَةَ وَعَلَى كُلِّ مُدُنِ أَرْضِ مُوَابَ الْبَعِيدَةِ وَالْقَرِيبَةِ. ²⁵عُصِبَ

¹Wider Moab. So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Weh der Stadt Nebo! denn sie ist zerstört und liegt elend; Kirjathaim ist gewonnen; die hohe Feste steht elend und ist zerrissen. ²Der Trotz Moabs ist aus, den sie an Hesbon hatten; denn man gedenkt Böses wider sie: "Kommt, wir wollen sie ausrotten, daß sie kein Volk mehr seien." Und du, Madmen, mußt auch verderbt werden; das Schwert wird hinter dich kommen. ³Man hört ein Geschrei zu Horonaim von Verstören und großem Jammer. ⁴Moab ist zerschlagen! man hört ihre Kleinen schreien; ⁵denn sie gehen mit Weinen den Weg hinauf gen Luhith, und die Feinde hören ein Jammergeschrei den Weg von Horonaim herab: ⁶"Hebt euch weg und errettet euer Leben!" Aber du wirst sein wie die Heide in der Wüste. ⁷Darum daß du dich auf deine Gebäude verläßt und auf deine Schätze, sollst du auch gewonnen werden; und Kamos muß hinaus gefangen wegziehen samt seinen Priestern und Fürsten. ⁸Denn der Verstörer wird über alle Städte kommen, daß nicht eine Stadt entrinnen wird. Es sollen beide, die Gründe verderbt und die Ebenen verstört werden; denn der HERR hat's gesagt. ⁹Gebt Moab Federn: er wird ausgehen, als flöge er; und seine Städte werden wüst liegen, daß niemand darin wohnen wird. ¹⁰Verflucht sei, der des HERRN Werk lässig tut; verflucht sei, der sein Schwert aufhält, daß es nicht Blut vergieße! ¹¹Moab ist von seiner Jugend auf sicher gewesen und auf seinen Hefen stillgelegt und ist nie aus einem Faß ins andere gegossen und nie ins Gefängnis gezogen; darum ist sein Geschmack ihm

قَرْنُ مُوَابَ وَتَحَطَّمَتْ ذِرَاعُهُ يَقُولُ الرَّبُّ.²⁶ أَسْكِرُوهُ لِأَنَّهُ قَدْ تَعَاظَمَ عَلَى الرَّبِّ فَيَتَمَرَّعَ مُوَابُ فِي قُبَاتِهِ وَهُوَ أَيْضًا يَكُونُ ضِحْكَةً.²⁷ أَقَمَا كَانَ إِسْرَائِيلُ ضِحْكَةً لَكَ. هَلْ وَجِدَ بَيْنَ اللَّضُوءِ حَتَّى أَتَاكَ كَلِمًا كُنْتَ تَتَكَلَّمُ بِهِ كُنْتَ تَنْعَصُ الرَّاسَ.²⁸ خَلُوا الْمُدْنَ وَاسْكُنُوا فِي الصَّخْرِ يَا سُكَّانَ مُوَابَ، وَكُونُوا كَحَمَامَةٍ تُعَشِّشُ فِي جَوَانِبِ قِمِ الْحُفْرَةِ.²⁹ قَدْ سَمِعْنَا بِكِبْرِيَاءِ مُوَابَ. هُوَ مُتَكَبِّرٌ جَدًّا. يَعْطَمَتِهِ وَيَكْبِرُ بَاتِيَهُ وَجَلَالَهُ وَازْتِفَاعَ قَلْبِهِ.³⁰ أَنَا عَرَفْتُ سَخَطَهُ يَقُولُ الرَّبُّ إِنَّهُ بَاطِلٌ. أَكَادِيْبُهُ فَعَلَتْ بِاطِلًا.³¹ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَوْلَوْلُ عَلَى مُوَابَ، وَعَلَى مُوَابَ كُلِّهِ أَصْرُحُ. يُونُّ عَلَى رِجَالِ فَيْرِ حَارَسَ.³² أَبْكِي عَلَيْكَ بُكَاءَ بَعْزِيرٍ يَا جَهَنَّمَ سَبْمَةَ. قَدْ عَبَّرْتَ فُصْبَاتِكَ الْبَحْرَ، وَصَلْتَ إِلَى بَحْرِ بَعْزِيرٍ. وَقَعَ الْمُهْلِكُ عَلَى جَتَاكَ وَعَلَى قِطَافِكَ.³³ وَنَزَعَ الْفَرَحَ وَالطَّرْبُ مِنَ الْبُسْتَانِ وَمِنْ أَرْضِ مُوَابَ. وَقَدْ أَبْطَلْتَ الْحَمْرُ مِنَ الْمَعَاصِرِ. لَا يُدَاسُ يَهْتَافُ. جَلَبَتْهُ لَا هَتَافٌ.³⁴ قَدْ أَطْلَفُوا صَوْتَهُمْ مِنْ صَرَاحِ حَسْبُونٍ إِلَى الْعَالَةِ إِلَى يَاهَصَ، مِنْ صُوعَرَ إِلَى حُورُوتَايِمَ كَعَجَلَةٍ ثَلَاثِيَّةٍ، لِأَنَّ مِيَاهَ نَيْرِمَ أَيْضًا تَصِيرُ حَرِيَةً.³⁵ وَأَبْطَلُ مِنْ مُوَابَ يَقُولُ الرَّبُّ مَنْ يُصْعِدُ فِي مُزْتَفَعَةٍ وَمَنْ يُبْحِرُ لِأَهْلِيهِ. مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ يُصَوِّتُ قَلْبِي لِمُوَابَ كِتَايَ، وَبُصَوِّتُ قَلْبِي لِرِجَالِ فَيْرِ حَارَسَ كِتَايَ، لِأَنَّ الثَّرْوَةَ الَّتِي اكْتَسَبُوهَا قَدْ بَادَتْ.³⁷ لِأَنَّ كُلَّ رَأْسٍ أَفْرَعُ، وَكُلُّ لَحْيَةٍ مَجْرُورَةٌ، وَعَلَى كُلِّ الْأَيَادِي حُمُوسٌ، وَعَلَى الْأَحْقَاءِ مُسُوحٌ.³⁸ عَلَى كُلِّ سَطُوحِ مُوَابَ وَفِي سَوَارِعِهَا كُلِّهَا تَوْخٌ، لِأَنِّي قَدْ حَطَّمْتُ مُوَابَ كِتَابًا لَا مَسْرَةَ بِهِ يَقُولُ الرَّبُّ.³⁹ يَوْلُولُونَ قَائِلِينَ، كَيْفَ تُفِصِّتُ، كَيْفَ حَوْلَتْ مُوَابَ فَقَاهَا بِخِزْيٍ. فَقَدْ صَارَتْ مُوَابُ ضِحْكَةً وَرُغْبًا لِكُلِّ مَنْ حَوَالَيْهَا.⁴⁰ لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَا هُوَ يَطِيرُ كَبَشِيرٍ وَيَبْسُطُ جَتَاخِيهِ عَلَى مُوَابَ.⁴¹ قَدْ أَخَذْتُ قَرْبُوتَ وَأَمْسِكْتُ الْحَصِيئَاتِ، وَسَيَكُونُ قَلْبُ جَبَابِرَةِ مُوَابَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ كَقَلْبِ امْرَأَةٍ مَاحِضٍ.⁴² وَتَهْلِكُ مُوَابُ عَنْ أَنْ يَكُونَ سَعْبًا لِأَنَّهُ قَدْ تَعَاظَمَ عَلَى الرَّبِّ.⁴³ حَوْفٌ وَحُفْرَةٌ وَقَحْ عَلَيْنِكَ يَا سَاكِنِ مُوَابَ يَقُولُ الرَّبُّ.⁴⁴ الَّذِي يَهْرُبُ مِنْ وَجْهِ الْحَوْفِ يَسْقُطُ فِي الْحُفْرَةِ، وَالَّذِي يَصْعَدُ مِنَ الْحُفْرَةِ يَلْقَى فِي الْفَجِّ، لِأَنِّي أَجْلِبُ عَلَى مُوَابَ سَنَةً عِقَابِهِمْ يَقُولُ الرَّبُّ.⁴⁵ فِي ظِلِّ حَسْبُونٍ وَقَفَ الْهَارِبُونَ يَلَا قُوَّةَ. لِأَنَّهُ قَدْ خَرَجَتْ تَارٌ مِنْ حَسْبُونٍ وَلِهَيْبٍ مِنْ وَسَطِ سَيْحُونَ، فَأَكَلَتْ رَاوِيَةَ مُوَابَ وَهَامَةَ بِنِي

geblieben und sein Geruch nicht verändert worden.¹² Darum siehe, spricht der HERR, es kommt die Zeit, daß ich ihnen will Schröter schicken, die sie ausschroten sollen und ihre Fässer ausleeren und ihre Krüge zerschmettern.¹³ Und Moab soll über dem Kamos zu Schanden werden, gleichwie das Haus Israel über Beth-El zu Schanden geworden ist, darauf sie sich doch verließen.¹⁴ Wie dürft ihr sagen: Wir sind die Helden und die rechten Kriegersleute?¹⁵ so doch Moab muß verstört und ihre Städte erstiegen werden und ihre beste Mannschaft zur Schlachtbank herabgehen muß, spricht der König, welcher heißt der HERR Zebaoth.¹⁶ Denn der Unfall Moabs wird bald kommen, und ihr Unglück eilt sehr.¹⁷ Habt doch Mitleid mit ihnen alle, die ihr um sie her wohnt und ihren Namen kennt, und sprecht: "Wie ist die starke Rute und der herrliche Stab so zerbrochen!"¹⁸ Herab von der Herrlichkeit, du Einwohnerin, Tochter Dibon, und sitze in der Dürre! Denn der Verstörer Moabs wird zu dir hinaufkommen und deine Festen zerreißen.¹⁹ Tritt auf die Straße und schaue, du Einwohnerin Aroers; frage die, so da fliehen und entrinnen, und sprich: "Wie geht's?"²⁰ Ach, Moab ist verwüstet und verderbt! Heult und schreit; sagt's am Arnon, daß Moab verstört sei!²¹ Die Strafe ist über das ebene Land gegangen, nämlich über Holon, Jahza, Mephaath,²² Dibon, Nebo, Beth-Diblathaim,²³ Kirjathaim, Beth-Gamul, Beth-Meon,²⁴ Karioth, Bozra und über alle Städte im Lande Moab, sie liegen fern oder nahe.²⁵ Das Horn Moabs ist abgehauen,

الْوَعْيِ. ⁴⁶وَيْلٌ لَكَ يَا مُوآبُ. بَادَ سَعْبُ كَمُوشَ لَأَنَّ بَيْتَكَ
 قَدْ أَخَذُوا إِلَى السَّبْيِ وَبَتَاتِكَ إِلَى الْجَلَاءِ. ⁴⁷وَلَكِنِّي أُرِدُّ
 سَبْيَ مُوآبَ فِي آخِرِ الْأَيَّامِ يَقُولُ الرَّبُّ.

und sein Arm ist zerbrochen, spricht der HERR. ²⁶Macht es trunken (denn es hat sich wider den HERRN erhoben), daß es speien und die Hände ringen müsse, auf daß es auch zum Gespött werde. ²⁷Denn Israel hat dein Gespött sein müssen, als wäre es unter den Dieben gefunden; und weil du solches wider dasselbe redest, sollst du auch weg müssen. ²⁸O ihr Einwohner in Moab, verlaßt die Städte und wohnt in den Felsen und tut wie die Tauben, so da nisten in den hohlen Löchern! ²⁹Man hat immer gesagt von dem stolzen Moab, daß es sehr stolz sei, hoffärtig, hochmütig, trotzig und übermütig. ³⁰Aber der HERR spricht: Ich kenne seinen Zorn wohl, daß er nicht soviel vermag und untersteht sich, mehr zu tun, denn sein Vermögen ist. ³¹Darum muß ich über Moab heulen und über das ganze Moab schreien und über die Leute zu Kir-Heres klagen. ³²Mehr als über Jaser muß ich über dich, du Weinstock zu Sibma, weinen, dessen Reben über das Meer reichten und bis an das Meer Jaser kamen. Der Verstörer ist in deine Ernte und Weinlese gefallen; ³³Freude und Wonne ist aus dem Felde weg und aus dem Lande Moab, und man wird keinen Wein mehr keltern; der Weintreter wird nicht mehr sein Lied singen{~} ³⁴von des Geschreies wegen zu Hesbon bis gen Eleale, welches bis gen Jahza erschallt, von Zoar an bis gen Horonaim, bis zum dritten Eglath; denn auch die Wasser Nimrims sollen versiegen. ³⁵Und ich will, spricht der HERR, in Moab damit ein Ende machen, daß sie nicht mehr auf den Höhen opfern und ihren Göttern räuchern sollen. ³⁶Darum

Jeremiah 48

seufzt mein Herz über Moab wie Flöten, und über die Leute zu Kir-Heres seufzt mein Herz wie Flöten; denn das Gut, das sie gesammelt, ist zu Grunde gegangen.³⁷ Alle Köpfe werden kahl sein und alle Bärte abgeschoren, aller Hände zerritzt, und jedermann wird Säcke anziehen.³⁸ Auf allen Dächern und Gassen, allenthalben in Moab, wird man Klagen; denn ich habe Moab zerbrochen wie ein unwertes Gefäß, spricht der HERR.³⁹ O wie ist es verderbt, wie heulen sie! Wie schändlich hängen sie die Köpfe! Und Moab ist zum Spott und zum Schrecken geworden allen, so ringsumher wohnen.⁴⁰ Denn so spricht der HERR: Siehe, er fliegt daher wie ein Adler und breitet seine Flügel aus über Moab.⁴¹ Karioth ist gewonnen, und die festen Städte sind eingenommen; und das Herz der Helden in Moab wird zu derselben Zeit sein wie einer Frau Herz in Kindesnöten.⁴² Denn Moab muß vertilgt werden, daß sie kein Volk mehr seien, darum daß es sich wider den HERR erhoben hat.⁴³ Schrecken, Grube und Strick kommt über dich, du Einwohner in Moab, spricht der HERR.⁴⁴ Wer dem Schrecken entflieht, der wird in die Grube fallen, und wer aus der Grube kommt, der wird im Strick gefangen werden; denn ich will über Moab kommen lassen ein Jahr ihrer Heimsuchung, spricht der HERR.⁴⁵ Die aus der Schlacht entrinnen, werden Zuflucht suchen zu Hesbon; aber es wird ein Feuer aus Hesbon und eine Flamme aus Sihon gehen, welche die Örter in Moab und die kriegerischen Leute verzehren wird.⁴⁶ Weh dir, Moab! verloren ist das Volk des

Jeremiah 48

Kamos; denn man hat deine Söhne und Töchter genommen und gefangen weggeführt.⁴⁷ Aber in der letzten Zeit will ich das Gefängnis Moabs wenden, spricht der HERR. Das sei gesagt von der Strafe über Moab.